

ulubiony pączek

Przegląd literatury miłosnej

TUBA

marzec 2025

Horoskop

ciemna strona miłości

SPIS TREŚCI

1. Słowo od redaktora	3
2. Inspirujący dzień kobiet	4
3. Ciemna strona miłości	6
4. Wywiad z panią pedagog	8
5. Horoskop	10
6. Miłość	11
7. Ulubiony pączek w II LO	12
8. Przegląd literatury miłosnej	15
9. Miłość w grach	19
10. Wykreślanka	21
11. Wyraż siebie	22

MARZEC 2025

Drodzy czytelnicy,

Nie da się ukryć zmian, które powoli, acz konsekwentnie, zachodzą w naszej kochanej „Tubie”. Zmiany te obejmują już nie tylko tematykę artykułów, ale i oprawę graficzno-wizualną. Za nową aranżację odpowiada odświeżony zespół redakcyjny. Jako nowy redaktor naczelny wyrażam szczerą nadzieję, że nasza nowa „Tuba” wraz z wszelkimi zmianami, jakie w przyszłości mają nadejść, przypadnie Wam, Czytelnikom, do gustu. Nowa redakcja stawiać będzie na zwiększenie zaangażowania „Tuby” w życie szkoły – będziemy pisać o tym, czym aktualnie żyje szkolna społeczność. Nie zabraknie również konkursów i akcji, do których już teraz serdecznie Was zapraszam. Zachęcam Was też, byście, poprzez ankietę na Instagramie „Tuby”, wyrazili swoją opinię na temat zachodzących zmian. Z mojej strony pozostaje mi podziękować za okazane nam zaufanie i zaprosić do przeczytania najnowszego wydania szkolnej gazetki.

Wojciech Szydłowski
Redaktor Naczelny

INSPIRUJĄCY DZIEŃ KOBIET

Anna Wintour – prawdziwa królowa Vogue'a i „nuklearna zima”

Dzień kobiet – Czy wiesz że...

Data obchodów „Dnia Kobiet” została zaczerpnięta przez cały świat od ZSRR. Ustanowiony został dzięki wsparciu Aleksandry Kollontaj na pamiątkę słynnych protestów kobiet pod hasłem „chcemy chleba” z dnia 8 marca. Wydarzenie to rozpoczęło rewolucję lutową, a po upadku caratu, rząd tymczasowy za heroiczną postawę kobiet przyznał im prawa wyborcze.

Anna Wintour

Ósmego marca przypada dzień kobiet, oczywistym jest więc, że w wiosennym wydaniu „Tuby” nie mogło zabraknąć artykułu poświęconego kobiecym postaciom, mogącym niewątpliwie stanowić inspirację dla wielu osób. Tym razem uwaga nie będzie skupiona na wybitnych naukowczyniach i badaczkach, których odkrycia zmieniły bieg ludzkości. Zamiast tego przyjrzymy się dwóm, wybranym przeze mnie, ikonom kultury i popkultury, zdecydowanie nam bliższym.

Jeśli ktoś myśli, że nigdy nie słyszał o Annie Wintour, cóż, prawdopodobnie się myli. Była ona inspiracją dla książki i powstałego na jej podstawie filmu „Diabeł ubiera się u Prady”, a fikcyjnym odpowiednikiem jej postaci jest grana przez Meryl Streep Miranda Priestly – redaktorka naczelna prestiżowego magazynu modowego, okrutna i bezduszna w stosunku do swoich podwładnych. Charakterystyka Mirandy, którą prezentuje nam amerykański komediodramat, jest przerysowana i karykaturalna, jednak mimo tego pod wieloma względami nie odbiega ona od rzeczywistości. Sama Anna Wintour została redaktorką naczelną amerykańskiego „Vogue’a” w 1988r. Przed zdobyciem tej posady pracowała, na wyższym lub niższym szczeblu, w wielu innych czasopismach, m.in. „Harper’s Bazaar”, „New Yourk”, czy „House & Garden”. Prawdziwą rewolucję w „Vogue’u” rozpoczęła poprzez zmianę stylu okładki, łamiąc przy tym niemal wszystkie przyjęte zasady, a co najważniejsze, nadała magazynowi

mniej wyrafinowany wizerunek, co przyciągnęło wiele nowych, czytelniczek, w tym młodych kobiet. Z dzisiejszej perspektywy nie wydaje się to być niczym rewolucyjnym, jednak w tamtych czasach zdecydowanie takie było. Odbiegało to na tyle od dotychczasowych okładek „Vogue’a”, że przed wydaniem numeru pracownicy drukarni musieli upewnić się, czy nie zaszła pomyłka. Anna Wintour jest bardzo charakterystyczną postacią i wbrew pozorom, nie zawdzięcza tego jedynie swojemu modowemu i dziennikarskiemu dorobkowi. Jedną z rzeczy, z których powszechnie kojarzona jest Wintour, to jej etyka pracy. W redakcjach znana była z tego, że potrafiła masowo zwalniać pracowników, a sposób, w jaki ich traktowała, nie jest daleki od tego, co możemy zobaczyć w „Diabeł ubiera się u Prady”, czym zaskarbiła sobie przezwisko „nuklearna zima”. Zainteresowani co roku czekają na pierwszy poniedziałek maja, kiedy to miejsce ma Met Gala – gala organizowana przez „Vouge’a”, związana ze zbiórką pieniędzy na rzecz Instytutu Kostiumów należącego do Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku.

Anna Wintour została przewodniczącą wydarzenia w 1995r. i nadała mu obraz, który dzisiaj kojarzy nam się z Met Galą. Na liście gości uwzględniła wielu celebrytów, m.in. aktorów, polityków, czy twórców muzycznych i, mimo że wydarzenie wciąż jest elitarne (na początku uczestniczyli w nim tylko członkowie wyższych sfer), pozwoliła na udostępnienie go w mediach. Agatha Christie to autorka ponad 90 powieści i sztuk teatralnych, oraz najlepiej sprzedająca się pisarka wszechczasów. Trudno nie odnieść wrażenia, że biorąc pod uwagę imponujący dorobek literacki powieściopisarki, nie mówi się o niej dostatecznie dużo. Agatha Christie stale zaskakiwała swoich czytelników, wszystko za sprawą szokujących zakończeń i nietuzinkowych rozwiązań fabularnych. Nie bez powodu jej książki do dzisiaj cieszą się ogromną popularnością. Należała ona do Klubu Detektywów, którego zresztą zasady, dotyczące pisania kryminałów namiętnie łamała. W swoich historiach Christie sprawia, że odbiorcy z zaangażowaniem śledzą rozgrywane się na kartach powieści wydarzenia,

dzieje się tak głównie za sprawą charakterystycznego osadzenia akcji. Ma ona miejsce zazwyczaj w niewielkich przestrzeniach – czasem to małe miasteczko, czasem zamknięty dom, a mordercą może okazać się każdy z przedstawionych bohaterów, są to cechy Locked room – podgatunku kryminału, rozpowszechnionego przez Agathę Christie. Inne podgatunki, które stworzyła, lub rozpowszechniła to choćby kryminał sielankowy, zbrodnia sprzed lat, kryminał archeologiczny, lub kryminał przygodowy. Autorka stworzyła także postać jednego z najsłynniejszych fikcyjnych detektywów, pojawiających się w popkulturze – Herkulesa Poirota. Niektóre książki z jego udziałem są zaliczane do najważniejszych pozycji kryminalnych wszechczasów, m.in. „Morderstwo w Orient Expressie” (nieszablonowe zakończenie), czy „Zabójstwo Rogera Ackroyda” (kontrowersyjna subiektywna narracja).

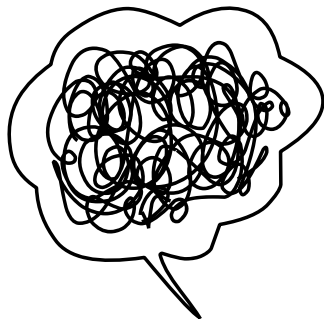
Agata Szydłowska, 2B

Agatha Christie

CIEMNA STRONA MIŁOŚCI

W związku, w rodzinie, w przyjaźni – miłości można doświadczyć wszędzie. W końcu kto nie chciałby zasmakować wewnętrznego ciepła i radości, jaką przynoszą bliskie relacje z innymi? Jednak nie dajmy się zwieść! Nie każda historia to urokliwa sielanka. Ogromną rolę odgrywa tu psychika, która w mgnieniu oka namąci w głowie tak mocno, że człowiek myli miłość z obsesją, krzywdą, stalkingiem lub w drugą stronę: odrzuceniem, lękiem, podejrzliwością. Warto szerzyć świadomość o mniej znanych zaburzeniach, żeby móc choć odrobinę zrozumieć, przez co przechodzą osoby wokół nas.

Wszyscy słyszeli o syndromie sztokholmskim, lecz mało kto wie o syndromie limskim. Wszystko zaczęło się w Peru 1996 roku, gdzie kilkuset gości zostało schwytanych i przetrzymywanych na przyjęciu zorganizowanym przez japońskiego ambasadora, Morihisa Aoki. Koniec tej historii byłby tragiczny, gdyby nie fakt, że oprawcy zaczęli odczuwać współczucie i sympatię wobec zakładników. Dzięki temu przetrzymywani zostali wypuszczeni. W dzisiejszych czasach poprzez syndrom limski rozumie się sytuację, gdy porywacz nabywa pozytywnych uczuć wobec zakładnika. Empatyzuje z nim, pozwala na różne swobody, wzbrania się przed krzywdą, a nawet wypuszcza go na wolność. U porywacza może dojść do powstania głębokich uczuć (adoracji, zakochania się) wobec ofiary, co tym bardziej zachęca go do łagodnego traktowania. Na pewno każdy z nas choć raz zauroczył się w sławnej aktorce czy utalentowanym piosenkarzu. Nie ma w tym nic złego; każdy może sobie pozwolić na posiadanie obiektu westchnień. Sprawa się komplikuje, gdy człowiek zaczyna żyć w fałszywym przekonaniu, że druga strona również jest w nim zakochana. To jest **erotomania**, inaczej: **syndrom Clérambaulta**. Mogłoby się zdawać, że to tylko życie w miłosnej iluzji, ale nic bardziej mylnego. Osoba zaburzona może próbować za wszelką cenę skontaktować się ze swoją ofiarą, co w najgorszym przypadku doprowadzi do stalkingu i prześladowania. Warto natomiast pamiętać, że to nie czyni z nikogo potwora – dobra terapia należy się każdemu, zarówno dla bezpieczeństwa osoby zaburzonej, jak i innych.

Zaburzenia na tle miłosnym to nie tylko obsesja i przemoc. Z tym wiążą się też ogromne problemy z /podtrzymywaniem relacji, co mocno widać u osób z **RAD**, czyli **reaktywnym zaburzeniem przywiązania**. Wszystko zaczyna się budować od najmłodszych lat, gdy dziecko jest bezbronne i w ogromnej potrzebie opieki. Jeżeli dojdzie do ogromnego zaniedbania ze strony rodzica – nie zostaną zapewnione potrzeby psychiczne i fizyczne – poczucie zaufania i bezpieczeństwa u dziecka zanika. Wycofanie i nieufność znacznie utrudniają osobie zaburzonej inicjowanie oraz podtrzymywanie zdrowej relacji z drugą osobą, przez co może częściej dochodzić do sporów i zerwań, a zdolność komunikowania swoich potrzeb zostaje na niskim poziomie.

Pamiętajmy jedno – pomoc to nie wstyd! Terapia oraz znalezienie się we wspierającym środowisku może całkowicie zmienić perspektywę zaburzonego, nakierować na drogę ku lepszej przyszłości. Wiele osób zмага się z najróżniejszymi problemami i wszystkie są tak samo ważne.

Nocte, 4c

WYWIAD Z PANIĄ PEDAGOG

O MIŁOŚCI, RELACJACH MIĘDZYLUDZKICH I RADZENIU
SOBIE Z EMOCJAMI

W ostatnim tygodniu przed rozpoczęciem ferii miałyśmy okazję przeprowadzić wywiad z naszą szkolną panią pedagog Dagmarą Słowikowską-Korzan na temat relacji oraz towarzyszących jej emocji.

O to jak przebiegła rozmowa:

Agata: Witamy Panią bardzo serdecznie i dziękujemy za możliwość przeprowadzenia z Panią wywiadu. Przejdźmy więc do pierwszego pytania. Złamane serce to coś, czego każdy z nas kiedyś doświadczył. Jakie ma Pani sposoby na poradzenie sobie z takim bólem?

DSK: Złamane serce to trudne doświadczenie, ale ważne jest, by dać sobie czas na przeżycie smutku i zaakceptowanie sytuacji. Pomaga rozmowa z bliskimi, zajęcie się pasjami i stopniowe otwieranie się na nowe doświadczenia. Warto pamiętać, że każda relacja czegoś nas uczy i nawet trudne zakończenia mogą prowadzić do rozwoju.

Kinga: To bardzo mądre, czasami trudno nam się pozbierać po rozstaniu. Warto wiedzieć, co można zrobić, aby sobie pomóc, ale istotniejsze jest to, jak pielęgnować relacje, abyśmy nie musieli radzić sobie z takimi sytuacjami, stąd też nasze kolejne pytanie „Jak to jest z długotrwałymi relacjami? Jakie są kluczowe zasady, by związek przetrwał?”

DSK: Podstawą udanej relacji jest wzajemny szacunek, komunikacja i umiejętność kompromisu. Ważne jest, by pielęgnować wspólny czas, ale też pozwalać sobie na niezależność. Nie można zapominać o drobnych gestach, które budują więź – czułych słowach, wsparciu w trudnych momentach i wspólnym świętowaniu sukcesów.

Agata: Niektórym ludziom wyjątkowo trudno zakończyć relację. Skąd to się bierze?

DSK: Dla wielu osób rozstanie wiąże się z lękiem przed samotnością, przywiązaniem do wspólnych wspomnień lub przekonaniem, że nie znajdą już kogoś równie ważnego. Czasem przyczyną jest niska samoocena albo strach przed zmianą. Jednak każda zakończona relacja daje przestrzeń na nowe możliwości i rozwój.

Kinga: To bardzo dobry pogląd na sprawę, wielu ludzi nie zdaje sobie sprawy z faktu, że zakończenie jakiejś relacji może mieć dla nas nie tylko przykre skutki, ale może wiązać się z szansą na coś lepszego i dobrego, często relacje wiążą się z różnymi emocjami, takimi jak np.: zazdrość. Jak radzić sobie z zazdrością w związku?

DSK: Zazdrość jest naturalnym uczuciem, ale kluczowe jest, by nad nią panować i nie pozwolić, by niszczyła relację. Pomaga szczerza rozmowa, budowanie zaufania i praca nad własną pewnością siebie. Warto zastanowić się, skąd bierze się zazdrość – czy wynika z własnych obaw, czy z rzeczywistego zachowania drugiej osoby.

Agata: Ludzie często boją się odrzucenia, nieodwzajemnionej miłości! A co, jeśli ktoś zostanie odrzucony? Jak poradzić sobie z takim doświadczeniem?

DSK: Odrzucenie boli, ale warto pamiętać, że nie świadczy o naszej wartości jako osoby. Dobrze jest pozwolić sobie na emocje, ale jednocześnie nie zamykać się z bólu. Pomaga skupienie się na własnym rozwoju, odkrywanie nowych pasji i otaczanie się ludźmi, którzy nas wspierają. Każde trudne doświadczenie może być krokiem do lepszego poznania siebie i budowania jeszcze silniejszych relacji w przyszłości.

Kinga: Bardzo dziękujemy za rozmowę i cenne wskazówki, na pewno dużo można nauczyć się z Pani wypowiedzi.

DSK: Dziękuję i życzę wszystkim, by pamiętali o własnej wartości i nie bali się zmian.

Rozmawiały: Kinga Strzyżewska oraz Agata Tomalak, 1C

HOROSKOP

Co przyniesie przyszłość? Jak potoczy się moje życie miłosne? Co podpowie mi świat? Z pewnością te pytania nie raz pojawiały się w Twojej głowie. Odpowiedzi na te i inne problemy znajdziesz w poniższym horoskopie.

Klasy matematyczno-fizyczne

Arystoteles kierował się logiką...

Ty też powinienes/powinnaś.

Lecz nie martw się, w tym miesiącu Twoja relacja z nią/nim będzie rosnać jak funkcja rosnąca.

Między Tobą, a Twoją drugą połówką wystąpi siła przyciągania, lecz tylko jeśli zjesz w Thusty Czwartek pączka – w końcu im większa masa, tym większa siła przyciągania.

Klasy humanistyczne

W tym miesiącu bóg Eros i bogini Afrodyta zesłą Ci miłość Twojego życia.

A nawet gdy pojawią się przeciwności losu, walcz o swoją miłość jak Wacław i Klara. Lecz jeśli w lutym nie znajdziesz swojej drugiej połówki, to nie martw się, zawsze możesz liczyć na swojego najlepszego przyjaciela jak Wokulski na Rzeckiego.

Klasy biologiczno-chemiczne

Pamiętaj, że ewolucja ruszyła dalej, dlatego Ty też odpuść i zapomnij o tej amebie.

Lecz gdy pojawi się odpowiednia osoba, oddasz jej swoje serce jak sód oddaje swój elektron chlorowi.

Nie zapomnij w sprawach miłosnych być zawsze pozytywnym tak jak proton.

Klasy politechniczne

Spotka Cię miłość skopiowana niczym za pomocą Ctrl + C z filmu romantycznego.

Nie poddawaj się jednak – masz nieskończoną, jak liczba e , ilość szans.

Lecz jeśli nie wiesz, czy ta osoba jest tą jedyną, nie martw się – świat da Ci o tym cynk.

Klasy matematyczno- geograficzne

W tym miesiącu tsunami miłości nadciąga do Twojego życia.

Lecz pamiętaj - wszechświat jest wielki, ale jego/jej uczucia w stosunku do Ciebie są dużo większe.

Nie zapomnij jednak - jeśli umiesz liczyć, licz na siebie.

Klasy językowe

Remember, love is around the corner, but it will find you when you least expect it.

Immer höre auf Dein Herz, es rät Dir gut!

Don't lose your trust, it won't change the past.

Klasy ogólne

Odpowiednia osoba zawsze będzie na Ciebie czekała, tak jak Wokulski na Izabelę.

Jednak nie martw się - spotkasz osobę, z którą połączy Cię uczucie tak silne jak blaszka środkowa spajająca ściany komórek roślinnych.

Lecz bądź ostrożny - znajdzie się ktoś, kto wbije ci nóż w plecy, niczym Balladyna w serce Aliny.

MIŁOŚĆ

Miłość jest jak fundament, na którym buduje się życie. Daje poczucie bezpieczeństwa, bliskości i intymności. Miłość to uczucia dwojga osób przeplatające się i tworzące jedną całość. Miłość to poświęcenie. Jeśli kogoś kochamy, to potrafimy poświęcić dla tej osoby każdą rzecz w naszym życiu. Miłość to ciche zrozumienie, rodzące się w spojrzeniu lub słowach, które nie muszą zostać wypowiedziane.

Miłość jest beztroskim uczuciem przypominającym powolny bieg w letni poranek po łące pełnej kwiatów. Miłość to wspólne zatapianie się w swoich spojrzeniach. Hipnotyzujący wzrok pobudzający motyle w brzuchu. Miłość to szybsze bicie serca, gdy słyszę Twój głos lub czuję Twój delikatny, kojący dotyk. Miłość to własny świat, w którym dwie osoby budzą swoje wewnętrzne dziecko, nie zwracając uwagi na wczoraj, dziś, jutro i innych ludzi. Liczymy się tylko Ty i Ja oraz napięcie uczuć budujące się między nami. Miłość to przeznaczenie. Prawdziwa miłość jest zapisana w naszych kartach przez los. Jesteśmy połączeni niewidzialną nicią, która pomimo błędzenia wprowadza nas na właściwą drogę, prowadząc prosto do siebie. Każdy gest, każde słowo, każdy pocałunek i każdy Twój dotyk to cegiełka, z której wznosimy nasze wspólne życie. Miłość to każda chwila spędzona z Tobą, która dla mnie trwa wiecznie, pomimo że naprawdę mija w mgnieniu oka. Miłość jest jak delikatny szept, przypominający słońce, które przerywa burzę. Miłość to cisza i bliskość, którą rozumiemy tylko my. To nie jest przypadek, że nasze drogi się przecinają. Jest to coś głębszego. To coś, co było zapisane w gwiazdach, w które tak bardzo kochamy patrzeć, w każdej łzie, którą uroniłam z silnej miłości do ciebie. Bywa, że boimy się tego, co ma nadejść. Próbujemy znaleźć kontrolę nad własnym życiem. To, co powinno nadejść – nadejdzie. Dajmy się ponieść jak szept na wietrze, a prawdziwa miłość nas odnajdzie. Tak jak Ty odnalazłeś mnie. Miłość nie jest słodką obietnicą, to wysoki mur, który chroni nas przed każdym złem tego świata. W Twoich oczach mieści się cały mój świat, tak piękny i idealny. Znajduję w nich dom, a patrząc w ich hipnotyzujący niespotykany kolor, odkrywam siebie. I wiem, że z Tobą chcę trwać w nieskończoność.

Amelia Lucka, 3B

ULUBIONY PĄCZEK W II LO

W związku z Tłustym Czwartkiem, który w tym roku przypada na 27 lutego, przeprowadziłem ankietę wśród uczniów. Celem przedsięwzięcia było wyłonienie pączka, któremu można by nadać tytuł “najulubieńszego tłustoczwartkowego przysmaku” naszej szkoły.

Zebrałem dane od 160 uczniów z klas od pierwszej do czwartej. Każdy, kto zdecydował się oddać głos, musiał wybrać smak (nadzienia) spośród siedmiu dostępnych opcji. Wybór nie zawsze był prosty, głównie za sprawą tego, iż wybrać można było tylko jeden smak. Osoby niezdecydowane często kilka razy zmieniały zdanie, ostatecznie jednak wybierając jedną z opcji:

» 1.Róża 2.Budyń 3.Czekolada 4.Słodki ser 5.Pistacja 6.Bez niczego 7.Marmolada

W tym momencie, Czytelniku, możesz wytypować swój smak, a następnie porównać go z wynikami przedstawionymi poniżej i przekonać się, czy wpasowujesz się w ogólne tendencje uczniów II LO.

Zacznijmy od zestawienia ulubionych smaków w danych rocznikach:

»Wśród klas pierwszych wygrywa nadzienie pistacjowe z liczbą głosów 12, na drugim miejscu znalazła się róża z wynikiem 9.

»Klasy drugie wybrały, różę zostawiając inne smaki daleko w tyle. Różę wybrało tutaj 24 pytaných uczniów, drugie miejsce zajęła pistacja z wynikiem niższym aż o 14.

»Uczniowie klas trzecich, tak samo jak uczniowie klas pierwszych, najczęściej wybierali pistację, zdobyła ona 17 głosów, drugie miejsce zdobyła róża uzyskując 14 głosów.

»Czwartoklasiści decydowali się najczęściej na pistację, lecz zwyciężyła ona zaledwie jednym głosem nad różą. Nie podam tutaj jednak dokładnej ilości głosów, aby zapobiec możliwości wyliczenia, który z pączków wygrywa w ogólnej klasyfikacji.

»Na podstawie powyższych danych ewidentnie widzimy, które smaki cieszą się największą popularnością, a które smaki były wybierane najrzadziej.

» Okazuje się, że uczniowie naszej szkoły najmniej z powyższych smaków lubią słodki ser, zdobył on zaledwie 3 głosy, niewiele więcej, bo 4 głosy, zdobył pączek bez nadzienia. Pozostałe 3 smaki (nie licząc róży i pistacji), co ciekawe zajęły, ex aequo trzecie miejsce.

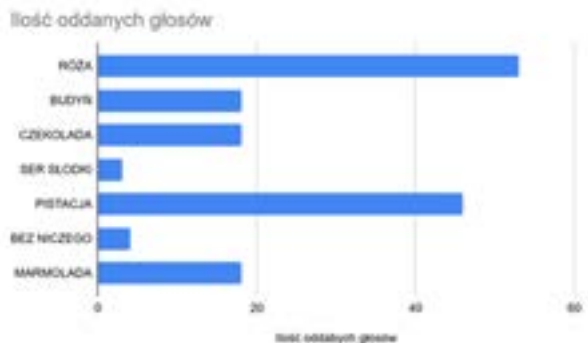
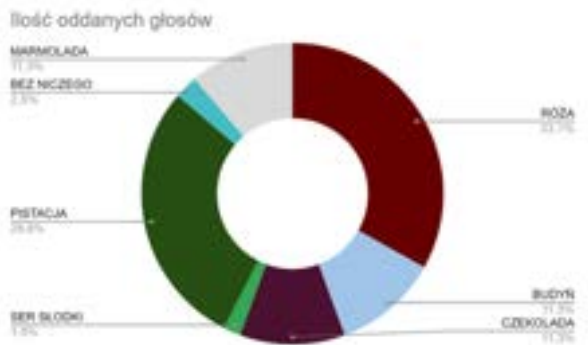
Przyszła pora na porównanie klas a z a, b z b, c z c...

»Klasy “a” wybierały najczęściej pistację, drugie miejsce [kto by się tego spodziewał] zajmuje róża.

»W klasach “b” zwyciężyła róża, ciekawą sytuację mamy na drugim miejscu, ponieważ 3 głosy zdobyły tu aż 4 smaki: pistacja, budyn, czekolada oraz marmolada.

»Pistacja zajęła pierwsze miejsce również w klasach “e” oraz “d”, róża za to w klasach “c”, “f” oraz “g”. Rzecz jasna, w powyższych klasach drugie miejsce przypada odwrotnie niż pierwsze.

Po poznaniu powyższych danych jasnym jest, iż tytuł “najulubieńszego tłustoczwartkowego przysmaku” przypada róży lub pistacji. Teraz ostatecznie rozwieję wątpliwości, ponieważ tytuł ów zdobywa... RÓŻA (53 głosy - jest to około 33% wszystkich głosów). Drugie miejsce rzecz jasna przypada pistacji (46 głosów).

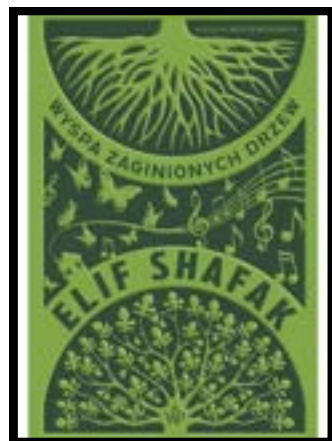
PRZEGLĄD LITERATURY MIŁOSNEJ

Walentynki to symboliczny dzień obchodzony raz w roku, który służy celebracji miłości.

Czternastego dnia lutego pary z różnych zakątków świata obdarowują się prezentami, aby zmaterializować swoje uczucia do siebie nawzajem. Obecnie walentynki, jak i wszystkie inne święta, stają się z roku na rok coraz bardziej komercyjne, przez co trudniej jest dostrzec to, co tak naprawdę jest w nich najważniejsze. Dlatego przygotowałam tę krótką listę książek o miłości, które uważam za warte uwagi.

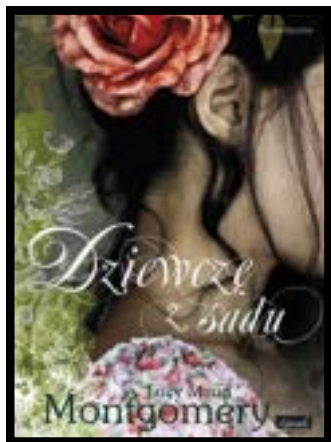
ELIF SHAFAK – WYSPA ZAGINIONYCH DRZEW

Akcja tej powieści odbywa się zarówno w latach 70-tych XX wieku, jak i w czasach bardziej nam współczesnych (choć nieokreślonych). Na początku poznajemy nastoletnią Adę Kazantzakis – córkę Kostasa (Greka) oraz Defne (Turczynki), którzy zakochali się w sobie w najgorszym możliwym momencie, czyli w czasach wojny domowej na Cyprze. Ada nie miała możliwości bliższego poznania się z matką, dlatego zaczęła odczuwać ogromną potrzebę odkrycia historii swoich rodziców. Obecnie, wraz z ojcem mieszka w Anglii, a jedyną pamiątką po Cyprze jest drzewo figowe, które rośnie teraz w ich ogrodzie. Natura odgrywa kluczową rolę w powieści Elif Shafak, ponieważ to właśnie ona posiada niezniszczalną moc pamięci. Ona jako pierwsza dowiedziała się o zakazanej miłości Kostasa oraz Defne i mimo upływu czasu, nadal trzyma w sobie wszystkie obrazy dawnych lat.

„Wyspa zaginionych drzew” nie jest powieścią banalną. Dzięki dokładnym i pięknym opisom autorki, słowa zamieniają się w żywych ludzi oraz w prawdziwe miejsca. Można wczuć się w niezwykle cudowną i zarazem tragiczną historię miłosną dwojga młodych ludzi, którzy cierpieli przez uprzedzenia.

LUCY MAUD MONTGOMERY – DZIEWCZĘ Z SADU

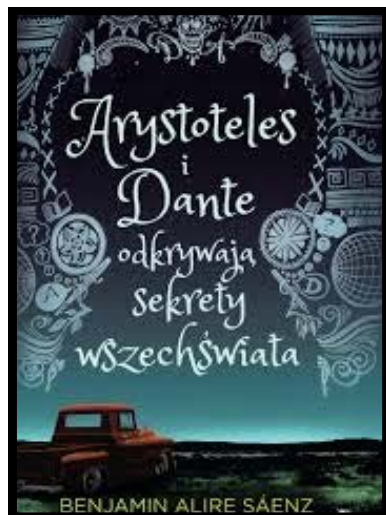

Jest to tytuł wręcz idealny dla osób lubiących klasyki i klimat przełomu XIX i XX wieku, które chciałyby poznać uroczą historię miłosną młodego Eryka Marshalla, który niedawno ukończył studia, będąc przy tym najlepszym z uczniów, oraz tajemniczej “dziewczyny z sadu”, czyli Kilmeny. Eryk poznał Kilmenę przypadkiem, gdy wybrał się na spacer, był zauroczony jej grą na instrumencie oraz głębokim spojrzeniem. Po czasie okazuje się jednak, że Kilmena jest niema...

Nie jest to zbyt długa książka, lecz bardzo treściwa w swoim przekazie. Osobiście uważam, że jej zakończenie jest nieco zbyt banalne, przez co opisywana historia sprowadza się do jednej z wielu, zamiast utrzymać swoją wyjątkowość. Nie zmienia to jednak faktu, że bardzo przyjemnie się czyta tę delikatną i uroczą książkę, szczególnie w czasie około walentynkowym.

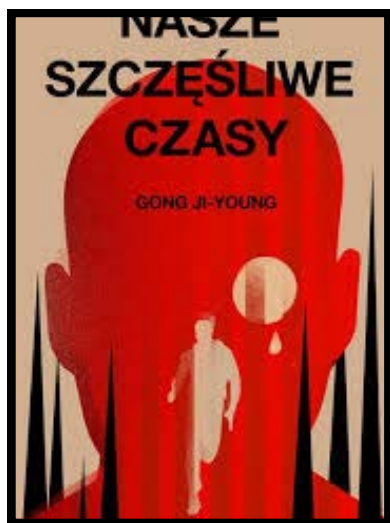
BENJAMIN ALIRE SÁENZ – ARYSTOTELES I DANTE ODKRYWAJĄ SEKRETY WSZECHŚWIATA

Akcja tej powieści rozpoczyna się w roku 1987 w El Paso – w średniej wielkości mieście znajdującym się w Teksasie. Jest to czas wyjątkowo trudny i nieprzyjemny dla Ameryki, w której uprzedzeni ludzie, z obawy przed zarażeniem się wirusem HIV, kierują się coraz bardziej w stronę homofobii oraz rasizmu. Wśród tego chaosu poznajemy Dantego oraz Arystotelesa, którzy poznają się na basenie podczas wakacji. Arystoteles jest początkowo

dosyć agresywnym i krnąbrnym nastolatkiem, dorastającym obok swojego brata, który za swoje przestępstwa trafił do więzienia, zaś Dante to niezwykle interesujący, wrażliwy i ciekawy świata chłopak, który nie potrafi się jeszcze w nim odnaleźć. Ich uczucie rozwija się bardzo powoli i delikatnie, dzięki czemu można zanurzyć się w tej historii, wczuć się w nią i wraz z bohaterami dążyć do odnalezienia własnej tożsamości w świecie ogarniętym chaosem.

GONG JIYOUNG – NASZE SZCZĘŚLIWE CZASY

„Nasze szczęśliwe czasy” to książka opisująca miłość, która zrodziła się ze społecznego odrzucenia. Yujeong jest bogatą i piękną kobietą do tego stopnia, że na pierwszy rzut oka może wydawać się, że los zawsze jej sprzyja. Jednak to założenie mija się z prawdą, ponieważ jej codzienność jest ściśle związana z cierpieniem ze względu na przeszłe doświadczenia z przemocą seksualną oraz psychiczną. Nie ma szacunku do swojej rodziny, którą uważa za część problemu oraz do świata jako całości. Porzuciła nadzieję na lepsze jutro i odzyskanie wewnętrznego spokoju. Jej rzeczywistość zmienia się, gdy za sprawą swojej ciotki (siostry zakonnej), poznaje młodego Yunsu, który czeka na karę śmierci. Jego świat obraca się wokół celi, spotkań z siostrą zakonną oraz oczekiwaniem na koniec swojego życia. Yujeong ma możliwość widzenia się z Yunsu jedynie raz w tygodniu, lecz każde ich spotkanie przepełnione jest wzrastającym, lecz skazanym na porażkę uczuciem dwojga ludzi, którzy zostali czymś napiętnowani.

Ash to dziewczyna, która marzy o prawdziwej miłości, lecz jak do tej pory nie było jej to dane. Jej pragnienie bliskości oraz młodzieńcza naiwność tworzyły razem idealną drogę do krzywdzących relacji. Wszystko się zmienia, gdy podczas wycieczki szkolnej poznaje Poppy, z którą szybko znajduje wspólny język. Razem spędzają czas na rozmowach o problemach, uczuciach oraz planach na przyszłość, wspierając się w trudnych momentach i ciesząc się chwilą. Ze względu na swój wiek odnoszą wrażenie, że mają jeszcze mnóstwo czasu na wspólne dorastanie, jednak rzeczywistość pokazała, że była to złudna myśl. Ash ginie w wypadku samochodowym podczas dnia Nowego Roku i jej dusza trafia do miejsca, które jest na granicy świata doczesnego oraz zaświatów. Od teraz jej zadaniem jest odbieranie życia innym nastolatkom. Bohaterka nie chce brać w tym udziału i postanawia, że za wszelką cenę odnajdzie Poppy, aby móc spędzić z nią choćby chwilę.

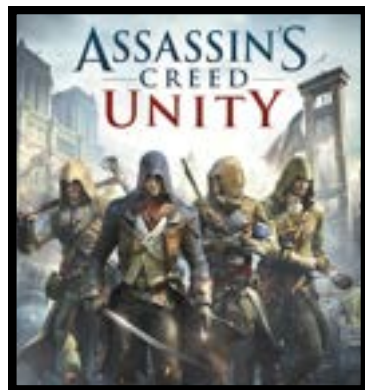
TANYA BYRNE – AFTERLOVE

Jest to zaskakująco ciekawa książka, która zaskoczyła mnie nagłym obrotem wydarzeń. Wywarła ona na mnie jeszcze większe wrażenie z powodu tego, że nie przeczytałam jej opisu przed rozpoczęciem lektury. Nie zmienia to faktu, że pomysł autorki był wyjątkowy i dobrze wykorzystany.

Amelia Pater, 4B

MIŁOŚĆ W GRACH

Gdy zbliżają się walentynki, niemal każdy sklep nam o tym przypomina. W takim razie, czemu mielibyśmy nie przypomnieć sobie o tym również spędzając czas przed ekranem i grając w gry. W końcu w nich też możemy znaleźć motyw miłości, tak powszechny w lutym. Nie zawsze będzie to motyw główny, ale myślę, że to nawet i lepiej.

Taką sytuację mamy w przypadku Assassin's Creed: Unity, wydanym w 2014 roku. Fabuła gry opiera się na rewolucji francuskiej, która wybuchła w 1789 roku. Tym razem z Templariuszami walczyć będziemy jako Arno Victor Dorian – syn asasyna, Charlesa Dorian. Poza wątkiem sporu między bractwem, a zakonem, w grze poruszany jest również wątek wieloletniej miłości głównego bohatera. 27 grudnia 1776 roku Dorian zabrał 8-letniego syna na spotkanie asasynów w pałacu wersalskim. Ojciec polecił Arno czekać na niego na korytarzu, jednak chłopiec go zignorował i opuścił miejsce po zobaczeniu nieznanej mu dziewczynki. Gdy po spotkaniu Charles zostaje zamordowany, opiekę nad Arno przejmuje François de la Serre – mistrz zakonu templariuszy i ojciec nowopoznanej Élise de la Serre. Chłopak był zakochany w Élise przez wiele lat i w trakcie gry mamy możliwość poznania ich dalszych losów.

Motyw miłości popychającej bohatera do heroicznych czynów znaleźć możemy również w Resident Evil VII: Biohazard. W grze wcielamy się w postać Ethana Wintersa, którego ukochana żona Mia znajdowała się na pokładzie statku przepływającego przez Zatokę Meksykańską podczas huraganu. Doszło wtedy do katastrofy, a z tego powodu kobieta została uznana za zmarłą. 18 lipca 2017 roku Ethan otrzymuje wiadomość e-mail, z której wynika, że Mii jednak udało się przeżyć. W trakcie rozgrywki dochodzi do wielu sytuacji, sprawiających wrażenie, że nie ma tu miejsca na teksty o miłości (Mia atakuje Ethana. On, broniąc się, zabija swoją żonę, która następnie powraca do żywych i odcina mu lewą rękę). Mimo to nie powinno się oceniać książki po okładce, ponieważ ważne jest dobre zakończenie gry, gdy Mia i Ethan odlatują helikopterem BSAA.

Nie tylko Ethan jednak ryzykował życiem, by ocalić ukochaną osobę. W Hellblade: Senua's Sacrifice główna bohaterka wyrusza do piekła z wierzeń wikingów – Helheimu, by uratować miłość swojego życia. Senua musi walczyć z demonicznymi istotami, niczym z nordyckich mitów i jej największym wrogiem – jej własnym umysłem. Dziewczyna cierpi na schizofrenię i chorobę afektywną dwubiegunową, słyszy głosy i zmaga się z zaburzeniami lękowymi. Mimo to, daje radę dotrzeć do samej Heli, władczyni krainy umarłych.

Bohaterowie wielu gier komputerowych kierują się miłością i uczuciami. Doprowadza ich to do najróżniejszych sytuacji. Czasem osiągnięcie przez nich celu wymaga poświęcenia, co przyczynia się do zbudowania interesującej fabuły.

WYKREŚŁANKA

Znajdź 10 haseł związanych z naszą szkołą. Rozwianą wykreślanke zanieś do sali 310 lub wyślij zdjęcie na Tubowego Instagrama. Do wygrania jest niepytajka i słodka niespodzianka ;)

»wagary

»caritas

»dni otwarte

»Wyspiański

»sklepik

» Tuba

» szatnia

» morenka

» belfry

» murale

I	Z	X	J	G	N	E	I	T	U	B	A	N	S
S	C	A	R	I	T	A	S	N	X	F	Q	E	Z
K	B	M	U	R	A	L	E	Q	Y	A	E	R	A
L	E	I	A	J	Z	O	P	B	V	D	Y	P	T
E	L	W	Y	S	P	I	A	Ń	S	K	I	T	N
P	F	Q	H	I	L	H	M	N	D	O	E	G	I
I	R	T	Z	Z	X	W	D	R	U	F	X	D	A
K	Y	T	D	N	I	O	T	W	A	R	T	E	T
W	A	G	A	R	Y	M	O	R	E	N	K	A	O
N	I	G	U	C	Q	T	W	M	S	M	O	S	V

WYRAŹ SIEBIE!

Na tej stronie możesz narysować lub napisać cokolwiek chcesz! Bądź kreatywny! Pracą możesz podzielić się, wysyłając zdjęcie na Tubowego instagrama. Najciekawsze prace zostaną opublikowane w najbliższym numerze “Tuby”, a ich autorzy mogą liczyć na słodką niespodziankę...

Skład redakcji

Redaktor naczelny:

Wojciech Szydłowski 3B

Zastępcy redaktora naczelnego: Hanna Barszczyk 1C, Maja Szydłowska 4C

Opracowanie graficzne: Krystyna Zywer 3B

Okladka, ilustracje: Aleksandra Mazur, Emilia Jaworska 1C

Korekta tekstu: Wojciech Szydłowski, Milena Ziętek 3B

Agata Szydłowska 2B

KINGA STRZYŻEWSKA 1C

MICHAŁ BOBREK 1C

AGATA WESOŁOWSKA 1C

AGATA TOMALAK 1C

HANNA BARSZCZYK 1C

AGATA SZYDŁOWSKA 2B

DOROTA FISZER 2D

JULIA DZIOPAK 2F

AMELIA ŁUCKA 3B

KRYSTYNA ZYWER 3B

WIKTORIA BOGDAŃSKA 4B

EMILIA WARCZAKOWSKA 4B

AMELIA PATER 4B

Opiekun redakcji: PANI JOANNA JAROSZEWICZ

marzec 2025

